

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága dr. Németh Sándor ügyvéd által képviselt felperesnek a Dél-dunántúli Regionális Közigazgatási Hivatal I.r. és a dr. Bakó Csaba ügyvéd által képviselt II.r. alperes ellen bányaszolgalmi jog alapítása ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perben a Tolna Megyei Bíróság 2007. június 1. napján kelt 9.K.20.713/2006/25. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 28. sorszámon benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Tolna Megyei Bíróság 9.K.20.713/2006/25. számú ítéletének felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részét nem érinti, felülvizsgálati kérelemmel támadott rendelkezéseit hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az Államnak - külön felhívásra - 36.000 (azaz harminchatezer) forint felülvizsgálati illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A II.r. alperes 2006. március 28-án a már megépült és üzembe helyezett, S-P külterületen levő nagy-középnymású gázvezeték üzemeltetése biztosításához bányaszolgalmi jog alapítását kérte a felperes hrsz-ú ingatlana 70 m² területére. Az I.r. alperes szakértői vélemény beszerzését követően 1-1 m védőtávolság figyelembe vételével a 2006. július 17-én kelt 3/632-34/2006. számú határozatával a felperesi ingatlan 70 m²-ére bányaszolgalmi jogot alapított 17.300 forint kártalanítás ellenében.

A felperes keresetet nyújtott be az I.r. alperes határozatának felülvizsgálata iránt. Kifogásolta a biztonsági övezet mértékét, a kártalanítás összegét. Az elsőfokú bíróság szakértői bizonyítás lefolytatását követően a felperes keresetét részben megalapozottnak találta, ezért az I.r. alperes határozatát részben megváltoztatta, a kártalanítási összeget felemelte, a biztonsági övezet mértékét módosította, egyebekben a felperes keresetét elutasította. A Magyar Szabványügyi Testület megkeresésre küldött válaszaiból és a megküldött szabványból megállapította, hogy a védőtávolság 7-7 méter az I.r. alperes által megállapított 1-1 méterrel szemben. Nem fogadta el a felperesnek azt a kifogását, hogy az ingatlan nem

mezőgazdasági terület, hanem építési terület. A T. Körzeti Földhivatal 2002. május 15-én kelt 10.021/2002. számú határozata engedélyezte a felperesi ingatlan más célú hasznosítását, azonban az eltérő hasznosításhoz a földvédelmi járulékot a felperes a közigazgatási határozat meghozataláig nem fizette meg, ezért a felperesi ingatlant művelési ága szerint mezőgazdasági területként kellett értékelni. A művelési ág megváltozásáról a T. Körzeti Földhivatal csak 2007. április 26-án hozott határozatot, így az a kártalanítás megállapításánál nem volt figyelembe vehető. Az ingatlant belterületi építési telekként értékelő szakértői véleményről eltérően az ingatlan forgalmi értékét a közigazgatási eljárásban beszerzett szakvéleménnyel egyezően fogadta el és állapította meg a kártalanítás összegét a megnövekedett biztonsági övezetre vonatkozóan.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a keresetének helyt adó határozat meghozatalát. Álláspontja szerint tévedett a bíróság, amikor a fajlagos forgalmi értéket nem a szakvélemény szerinti összegben fogadta el. A földvédelmi járulék megfizetésének időpontja nem bír jelentőséggel, a más célú hasznosítást engedélyezték, ezért az ingatlant belterületi ingatlanként kellett volna értékelni. Az elsőfokú bíróság a szakvélemény módosítására, a bizonyítékok eltérő értékelésére nem volt jogosult. A jogerős ítélet ezért sérti a Pp. 177.§ (1) bekezdését, 182.§ (3) bekezdését, 164.§ (1) bekezdését, 206.§ (1) bekezdését. Az elsőfokú bíróság a perköltségről a Pp. 81.§ (1) bekezdésébe ütközően döntött.

Az I.r. alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

A II.r. alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274.§ (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el, a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem korlátai között vizsgálta felül a Pp. 275.§ (2) bekezdése alapján.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogszabályok megsértése nélkül hozta meg az ítéletét. A Pp. 206.§ (1) bekezdése értelmében a bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat egyenként és összességükben értékeli, meggyőződése szerint bírálja el. A szakkérdés eldöntésére a bíróság - indítványra - a Pp. 177.§ (1) bekezdése alapján szakértőt rendelt ki. A bíróság a szakértő meghallgatása és az egyéb bizonyítékok alapján döntött arról, hogy a szakvélemény a bizonyított tényekkel ellentétben álló, ezért nem fogadta el a szakvéleményben téves

kiindulási pontból értékelt ingatlanforgalmi értéket. Annak a jogkérdésnek az elbírálása, hogy az ingatlan külterületi mezőgazdasági földterületként vagy belterületi beépítetlen ingatlanként értékelhető a bíróság hatáskörébe tartozik, ez nem a szakértő hatáskörébe tartozó szakkérdés. Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy annak ellenére, hogy a T. Körzeti Földhivatal engedélyezte az ingatlan más célú hasznosítását, az még nem tekinthető beépítetlen, belterületi ingatlannak, mert a művelés alóli kivonáshoz szükséges a földvédelmi járulék megfizetése. Ennek hiányában az ingatlan más célú hasznosítása nem véglegesen engedélyezett, csak lehetőség. A földvédelmi járulék megfizetését követően kerülhet csak sor a művelési ág megváltoztatására. A termőföldről szóló 1994. évi LV. törvény (Ttv.) 52.§ (1) bekezdése szerint a termőföld más célú hasznosítása esetén egyszeri földvédelmi járulékot kell fizetni. Az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény (Inyvtv.) végrehajtására kiadott 109/1999.(XII.29.) FVM rendelet (R.) 2008. január 27-től hatályos 62/A.§ (1) bekezdés b) pontja kimondja a művelési ág változás átvezetéséhez szükséges a földvédelmi járulék megfizetése. A korábbi szabályozás szerint is a művelési ág változásnak minősült [R. 62.§ (2) bekezdése] a terület végleges más célú hasznosításának megvalósítása. A Ttv. 53.§ (1) bekezdése a földvédelmi járulék fizetést előírta az engedély nélküli hasznosítás esetére is. A járulék megfizetése a Ttv. 53.§ (4) bekezdés b) pontja szerint a véglegesen más célra engedélyezett hasznosításról szóló határozat jogerőre emelkedését követő 30 napon belül esedékes volt. A más célú hasznosítás megvalósítása a fenti rendelkezések szerint földvédelmi járulék megfizetése nélkül nem volt lehetséges.

A peradatok szerint nem vitásan a felperes a közigazgatási határozat meghozataláig a földvédelmi járulékot nem fizette meg, így ingatlana mezőgazdasági művelési ágú ingatlan maradt - más célra nem is hasznosították - és mezőgazdasági területként kellett értékelni a kártalanítás megállapításához. A perbeli szakértő téves értékelésen alapuló szakvéleménye a kártalanítás megállapítására alkalmatlan volt, ezért az elsőfokú bíróság azt jogszerűen mellőzte a bizonyítékok köréből. Az elsőfokú bíróság a Pp. 182.§ (3) bekezdése alapján a szakértő meghallgatásával megkísérelte a szakvéleménnyel szemben felmerült kétség tisztázását, azonban ez eredményre nem vezetett, de mivel a közigazgatási eljárásban beszerzett szakértői vélemény minden kétséget kizáróan meghatározta az ingatlan valós forgalmi értékét az elsőfokú bíróság azt a szakvéleményt jogszerűen fogadta el ítélezése alapjául. A felperes álláspontjával szemben másik szakértő kirendelésére a Pp. 182.§ (3) bekezdése alapján csak a peres felek indítványára kerülhetett volna sor, azonban ilyen bizonyítási indítványt a peres felek nem tettek. Bizonyítási indítvány hiányában az elsőfokú bíróság nem sértette meg a felperes által állított módon a Pp. 182.§ (3) bekezdésében foglalt másik szakértő kirendelésére vonatkozó rendelkezést.

Az elsőfokú bíróság a perköltségről a pervesztesség és pernyertesség arányára figyelemmel döntött, döntése nem ütközik a Pp. 81.§ (1) bekezdésébe. A felperes pontosított keresetében a kártalanítási összeg 179.446 forintra történő felemelését kérte, azaz 162.146 forint többletkártalanítást igényelt. A bíróság 93.865 forintra emelte fel a kártalanítás összegét, azaz a felperesnek a többletkártalanítási igényéből 76.565 forint többletkártalanítási igényt jogosnak talált, a pervesztesség és pernyertesség aránya tehát közel azonos. Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság a perköltségviselésről a Pp. 81.§ (1) bekezdése alapján helytállóan döntött.

Mindezek alapján a Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogszabályokat nem sértette meg, ezért a jogerős ítéletet - a felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részét nem érintve -, a felülvizsgálati kérelemmel támadott részében a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az I.r. alperesnek jogi képviselet hiányában felszámítható költsége, a II.r. alperesnek a felülvizsgálati eljárásban költsége nem merült fel, ezért a költségviselésről rendelkezni nem kellett.

A sikertelen felülvizsgálati kérelemmel élő felperes a Pp. 78.§ (1) bekezdése és a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján köteles a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illeték viselésére.

Budapest, 2008. június 18.

Dr. Kaszainé dr. Mezey Katalin sk. a tanács elnöke, Lénártné dr. Márton Gizella sk. előadó bíró, Dr. Kurucz Krisztina sk. bíró